

Зрѣ, чи на васъ, колко то сте голѣми челоувѣци
ся вижда невозможно да ся намѣри благополучіе,
гдѣ то не сіяе, и не свѣти много злато и сребро,
и богатни и многоцѣнни камени. Обаче на насъ
селяни те, когато влѣзуваме въ градове те, и па-
латы тѣ ви, и слушама и гледама мятежи те, и
смутени те ваши колко то тамо содержавать, бо-
гатства та ви, по выше подигнувать плачь и за-
вѣсть, нежели друго нѣщо. Спокойствіе то и ми-
ра, не са, нито станаха за васъ сребролюбіе то,
славолубіе то, несогласіе то, раздора, и препира-
ніе то сѣкоя минута ви го грабять, и гдѣто ни е
спокойствіи, тамо благополучіе то нема мѣсто.
Мы не сме богаты, както сте вы, и сребро то злато
то, едвамъ са намъ познати, обаче колкото чрезъ
тѣхъ вы купувате наше го стадо, и наши те ни-
вы, промышлявать ги намъ богатонизобилно, и мы
благодарени сме. Удивленный Алимекъ отъ хор-
ты те онаго старца, и пламенно желаше да ся
научи какъ можеше онъ въ бѣдство то, и трудо-
ве те, да воспримува благополучіе то, кое то
всрѣдъ веляколѣпіе то и увеселенія та, сушій А-
лимекъ не можа никога да го намѣри, опредѣлилъ
бѣ да ся разговорн съ него, обаче му ся видѣ пер-
во угодно да гледа оныя, кои то съ невинны те
нимъ игры, послѣдоваха да ся развеселявать, по-
слѣ рече старцому, ми е много чудно, какъ ли
могатъ чедовѣци, какви то сте вы сиромаси, когато
живѣйте винаги съ трудове и бѣдствія да ся бла-
дополучни именувате? — Труда ся отговори ста-